

Sygn. akt II AKa 185/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSA Danuta Matuszewska

Sędziowie: SSA Dorota Rostankowska (spr.)

SSO del. Rafał Ryś

Protokolant: referent-stażysta Aleksandra Urbanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Krzysztofa Nowickiego

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r.

sprawy

D. S.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt **XIV K 113/13**

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I w ten sposób, że przypisany oskarżonemu czyn kwalifikuje z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zwalnia oskarżonego od opłaty za II instancję oraz wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznawał sprawę D. S. oskarżonego o to, że:

I. w dniu 13 lutego 2013r. w G., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci 268, 74 gramów marihuany co stanowi około 268 pojedynczych porcji przy przyjęciu, iż pojedyncza porcja to 1 gr; tj. o czyn z art.62 ust 2 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. w okresie od czerwca do lipca 2012r. w G., w krótkich odstępach czasu działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielokrotnie udzielił małoletniemu M. G. środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości 4 porcji, każda o wadze 1 gr i o wartości 30 zł; tj. o czyn z art. 59 ust 2 ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2014 r., w sprawie XIV K 113/13:

w ramach czynu zarzucanego w punkcie I oskarżenia, oskarżonego D. S. uznał za winnego tego, iż w dniu 13 lutego 2013r. w G., wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci 268, 74 gramów marihuany, czyn ten zakwalifikował z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu narkomani i za czyn ten go skazał i wymierzył karę roku pozbawienia wolności,

na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego D. S. na rzecz Szpitala (...) w S. nawiązkę w kwocie 3.000,- zł.

w ramach czynu zarzucanego w punkcie III oskarżenia, oskarżonego D. S. uznał za winnego popełnienia tego, że w okresie od lipca do sierpnia 2012r. w G., działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 4 razy środków odurzających w postaci marihuany o wadze po 1 gram, co stanowi jedną porcję handlową środka odurzającego, M. G., za kwotę 30 PLN za jedną porcję w/w środka czyn ten zakwalifikował z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zm) go skazał i wymierzył karę roku pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu D. S. jednostkowe kary pozbawienia wolności i jako karę łączną orzekł karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu D. S. na okres próby wynoszący 4 lata,

na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego D. S. pod dozór kuratora sądowego,

na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego D. S. z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w punkcie II wyroku w kwocie 120,-zł.,

na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zapisane w wykazach dowodów rzeczowych pod numerami bieżącymi (...) księgi przechowywania przedmiotów Biura (...) Sądu Okręgowego w Gdańsku zwrócił oskarżonemu D. S.

na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego D. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 300,-zł.

Apelację od wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w G. zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego D. S. w części dotyczącej jego punktu I zarzucając mu obrazę prawa materialnego, to jest przepisu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polegającą na odstąpieniu od jego zastosowania w wyniku przyjęcia, że wyrażenie „znaczna ilość” użyte w treści art. 62 ust. 2 oznacza taką ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która pozwala na sporządzenie co najmniej kilkuset porcji, mogących odurzyć co najmniej kilkaset osób.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej punktu I rozstrzygnięcia poprzez uznanie, że oskarżony D. S. posiadał znaczną ilość środków odurzających, a czyn jego wyczerpuje znamiona art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zaś w pozostałej części utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego jest w pełni zasadna i jako taka zasługiwała na uwzględnienie.

Rację ma skarżący twierdząc, że w przedmiotowej sprawie doszło do obrazę prawa materialnego, tj. przepisu art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego niezastosowanie. Sąd II instancji podziela pogląd

apelującego, że 268,71 gramów marihuany, której posiadanie przypisano oskarżonemu D. S. w pkt. I zaskarżonego orzeczenia stanowi „znaczną ilość” w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela argumentację zawartą w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego oraz powołane tam orzecznictwo Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego. Nie widzi zatem potrzeby podnoszenia w tym miejscu ponownie wskazanych tam argumentów.

Sąd I instancji uzasadniając swój pogląd w omawianej kwestii powołał się na odosobnione w orzecznictwie, choć konsekwentne stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w składzie orzekającym w powyższej sprawie nie podziela tego poglądu, nie tylko ze względu na to, że jest sprzeczny z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego ale przede wszystkim z powodu uznania za chybioną argumentację zaprezentowaną przez Sąd I instancji w powyższej sprawie. Argument bowiem, że w praktyce orzeczniczej sądów spotyka się posiadanie przez oskarżonych narkotyków w kilogramach, dziesiątkach kilogramów a nawet tonach nie implikuje uznania, że ilość narkotyków, których posiadanie przypisano oskarżonemu D. S. w powyższej sprawie nie jest ilością znaczną w rozumieniu przepisu art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nadto – w ocenie Sądu Apelacyjnego - okoliczność, że jednakowo kwalifikuje się sprawców, którzy posiadają setki gram narkotyków jak i tych posiadających ich kilogramy a nawet tony nie stanowi o „nadmiernym rozszerzeniu pojęcia znaczna ilość”. Sąd bowiem w wypadku takich sprawców ma możliwość rozróżnienia zakresu ich odpowiedzialności karnej choćby w zakresie orzeczonych kar. Przestępstwo z art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest karą pozbawienia wolności od roku do 10 lat, a zatem istnieje możliwość znacznego rozróżnienia skutków prawnych dla sprawców posiadających tak różną ilość narkotyków przy zastosowaniu tej samej kwalifikacji prawnej czynu.

Na zakończenie warto wskazać, że zaprezentowany wyżej pogląd Sądu odwoławczego jest zgodny z linią orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku (patrz: wyrok z dnia 19.12.2012r. w sprawie II AKa 430/12).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I wyroku zakwalifikował z art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zmiana kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu D. S. w pkt. I zaskarżonego orzeczenia nie musi implikować zmiany orzeczonej za ten czyn kary. Orzeczona bowiem przez Sąd Okręgowy kara roku pozbawienia wolności mieści się w granicach kary przewidzianej za czyn z art.62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i stanowi dolny próg jej ustawowego zagrożenia. Tak orzeczona kara spełni – w ocenie Sądu II instancji – wymagania prewencji ogólnej i szczególnej.

Wobec powyższego, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Na mocy obowiązujących przepisów Sąd Apelacyjny orzekł o kosztach postępowania odwoławczego zwalniając oskarżonego od obowiązku ich ponoszenia i obciążając nimi Skarb Państwa.